

N:o 59.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 maj 1895.
— — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående lindring i villkoren för att åt Hjelmarens och Qvismarens sjösänkingsbolag af staten beviljadt lån å 2,000,000 kronor.

(Statsutskottets utlåtande n:o 45.)

Till Konungen.

I proposition af den 29 sistlidne januari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att, under vilkor att Hjelmarens och Qvismarens sjösänkingsbolag dels till den i statskontoret innestående, till underhållet af segeldjupet i Hjelmaren med mera afsedda fonden afsätter af egna medel så stort belopp, att fondens tillgångar vid 1895 års utgång uppgå till 300,000 kronor, dels ock inom 1896 års utgång betalar all annan sin skuld än den till staten, medgifva,

att anstånd med erläggande af den vid 1895 års slut å bolagets skuld till staten upplupna räntan, utgörande tillhopa 850,000 kronor, må åtnjutas intill dess kapitalskulden 2,000,000 kronor blifvit till fullo betald genom erläggande vid slutet af år 1896 och följande år af en annuitet af sex procent af sistnämnda summa, deraf fyra procent ränta å oguldna kapitalbeloppet och återstoden afbetalning derå, samt att ränteskulden 850,000 kronor, hvarå, intill dess kapitalskulden 2,000,000 kronor blifvit sålunda gulden, ingen ränta beräknas, derefter må gäldas genom erläggande af enahanda annuitetsbelopp, deraf likaledes fyra procent ränta å oguldna beloppet och återstoden afbetalning derå.

En så betydlig eftergift som den, Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit, har Riksdagen icke funnit sig kunna medgifva. Riksdagen har emellertid utgått derifrån, att den enligt Eders Kongl. Maj:ts proposition uppkommande annuiteten å statslånet, 120,000 kronor, icke borde för den närmaste framtiden höjas, så mycket hellre som med denna annuitet de af Eders Kongl. Maj:t hittills beviljade årsbidragen från den i statskontoret insatta fonden till underhållet af segeldjupet i Hjelmaren m. m. möjligen icke skulle vidare erfordras, och fonden derigenom vinna en ytterligare välbehöflig förstärkning. Deremot har Riksdagen trott, att sedan bolaget under t. ex. hälften af den tid, som åtgår för amorteringen af kapitalbeloppet med en beräknad annuitet af 6 procent, hvaraf 4 procent ränta och 2 procent kapitalafbetalning, eller 14 år, erlagt 120,000 kronor om året, annuiteten derefter utan synnerlig olägenhet för delegarne skulle kunna något ökas. Riksdagen har därför ansett, att efter nämnda tids förlopp, eller från och med år 1910, till det vid sagda års början återstående kapitalet, 1,268,323 kronor 55 öre, lämpligen skulle kunna läggas bolagets för åren 1886—1895 uppdebiterade ränteskuld, 850,000 kronor, och å det sålunda bildade beloppet, 2,118,323 kronor 55 öre, erläggas samma annuitet af 4 procent ränta och 2 procent afbetalning, eller tillsammans 6 procent, utgörande 126,859 kronor 41 öre. Nyssnämnda belopp skulle då vara slutbetaldt på 28 år 4 dagar, och bolaget blifva fritt från all skuld till staten på 42 år 4 dagar, i stället för ungefär 36 år enligt Eders Kongl. Maj:ts proposition.

De i Eders Kongl. Maj:ts proposition uppställda vilkor för åtnjutandet af ytterligare lindring i lånevilkoren har Riksdagen ansett böra bibehållas oförändrade.

Riksdagen har alltså, under vilkor att Hjelmarens och Qvismarens sjösänkingsbolag dels till den i statskontoret inestående, till underhållet

af segeldjupet i Hjelmaren med mera afsedda fonden afsätter af egna medel så stort belopp, att fondens tillgångar vid 1895 års utgång uppgå till 300,000 kronor, dels ock inom 1896 års utgång betalar all annan sin skuld än den till staten, medgifvit,

att bolagets skuld till staten för ej mindre erhållet lån, 2,000,000 kronor, än äfven å samma lån upplupna räntor, 850,000 kronor, må återgäldas på det sätt, att bolaget vid slutet af år 1896 och följande år till och med år 1909, under hvilken tid icke beräknas ränta å berörda 850,000 kronor, erlägger en annuitet af sex procent å kapitalskulden, 2,000,000 kronor, deraf fyra procent ränta å oguldna kapitalet och återstoden afbetalning derå, samt att, sedan till det vid 1910 års ingång, efter vederbörligen fullgjorda liqvider, återstående kapitalet lagts ofvan nämnda ränteskuld, 850,000 kronor, bolaget derefter vid slutet af år 1910 och följande år inbetalar enahanda annuitet af sex procent å det sålunda uppkommande beloppet, intill dess bolagets skuld blifvit gulden.

Stockholm den 10 maj 1895.

Med undersåtlig vördnad.